

Statens helsepersonellnemnd - HPN-2013-32

Myndighet	Statens helsepersonellnemnd - Vedtak.
Dato	2013-04-24
Doknr/publisert	HPN-2013-32
Stikkord	Ny autorisasjon som hjelpepleier - skikkethet. Stadfestet. Helsepersonelloven § 62.
Sammendrag	Klagerens autorisasjon ble tilbakekalt i 2009 på grunn av misbruk av vanedannende legemidler over tid, at hun hadde stjålet legemidler fra arbeidsgiveren og forfalsket resepter. Forholdene som lå til grunn for tilbakekall av klagerens autorisasjon var både enkeltvis og samlet sett alvorlige. Spesielt alvorlig var det at klageren var påvirket under yrkesutøvelse og sovnet mens hun var på nattevakt. De fremlagte analyseresultatene fra rusmiddeltesting viste ikke rusfrihet. Det var påvist bruk av vanedannende legemidler i seks av prøvene. Det var lite tillitvekkende at klageren hadde fortsatt å bruke vanedannende legemidler som ikke var rekvirert til henne av lege.
Saksgang	Saksnummer: 13/32.
Parter	Klager: Født 1964.
Forfatter	Hans Hugo Kristoffersen, Kirti Mahajan Thomassen, Wenche Dahl Elde, Håvard Skeidsvoll, Anita Glittum, Knut Dalen, Atle Larsen.

Saken gjelder: Klage over Statens helsetilsyns vedtak av 5. desember 2012 om avslag på ny søknad om autorisasjon som hjelpepleier, jf. lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 62.

Statens helsepersonellnemnd behandlet klagen i nemndmøte 25. april 2013 og traff enstemmig følgende

VEDTAK:

Statens helsetilsyns vedtak av 5. desember 2012 stadfestes.

Saksforholdet:

Klageren er utdannet hjelpepleier og fikk autorisasjon 2005.

Hun fikk tilbakekalt sin autorisasjon som hjelpepleier i Statens helsetilsyns vedtak av 10. juli 2009. Statens helsetilsyn kom til at klageren var uegnet som hjelpepleier på grunn av bruk av narkotika eller midler med lignende vikning, uforsvarlig virksomhet og atferd uforenelig med yrkesutøvelsen, jf. helsepersonelloven § 57.

På det tidspunkt hendelsene som lå til grunn for tilbakekallet fant sted, var klageren ansatt som hjelpepleier ved V legevakt. Hun har erkjent at hun i en periode hadde misbrukt opiat, og at hun hadde tatt tre ulike legemidler med ulik indikasjon før hun skulle på nattevakt på legevakten 6. august 2008. Hun hadde vært påvirket og sovnet mens hun var på vakt, og hun kjørte bil i påvirket tilstand påfølgende dag. Enkelte av legemidlene klageren hadde brukt, var anskaffet via tyveri fra arbeidsgiver og forfalskning av resept, noe som tydeliggjorde hennes misbruksproblematikk. Vedtak om tilbakekall ble ikke påklaget.

Klageren søkte om ny autorisasjon som hjelpepleier ved brev av 5. mai 2012. Vedlagt søknaden var blant annet resultat fra 49 rusmiddelanalyser gjennomført i tiden fra 28. oktober 2008 til 5. januar 2012. Seks av analysesvarene viste positivt utslag på bruk av vanedannende legemidler. Klageren opplyste i søknaden at hun ved tre tilfeller hadde tatt Sobril 15mg som hun hadde fått av sin mor i forbindelse med begravelser. Det ble til søknaden også fremlagt uttalelse av 16. mai 2012 fra lege A og uttalelse av 24. mai 2012 fra lege B.

Ved brev av 9. august 2012 fra Statens helsetilsyn ble klageren oppfordret til å sende inn uttalelse fra behandlere hun oppga å ha vært i kontakt med etter vedtak om tilbakekall. Hun ble også ble anmodet om å oversende dokumentasjon på at positive prøver skyldtes legemidler rekvirert av lege. Klageren fremla ny uttalelse fra lege B, datert 19. august 2012.

Klageren fikk avslag på søknad om ny autorisasjon som hjelpepleier i Statens helsetilsyns vedtak av 5. desember 2012. Statens helsetilsyn kom til at klageren ikke hadde gjenopprettet nødvendig tillit og godtgjort at hun igjen er skikket til å inneha autorisasjon som hjelpepleier, jf. helsepersonelloven § 62.

Klageren påklaget vedtaket ved brev mottatt hos Statens helsetilsyn 28. desember 2012. Statens helsetilsyn kom til at det ikke fremkom nye opplysninger i klagen som ga grunn til å vurdere saken annerledes. Saken ble 28. februar 2013 oversendt Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

Statens helsetilsyn viser til at klageren ikke har dokumentert rusfrihet sammenhengende i minst to år og at hun ikke har dokumentert at hun har bearbeidet forholdet som var bakgrunnen for hennes rusmiddelmissbruk.

Ifølge hennes nåværende fastlege, B, har hun avlagt negative rusmidler i perioden fra 16. november 2011 til februar 2012. Mottatt dokumentasjon viser imidlertid at dette ikke er riktig, noe klageren også selv har erkjent. Hun har opplyst at hun ved tre anledninger har tatt Sobril som hun har fått av sin mor.

Hvorvidt klageren i behandling ved ruspoliklinikken ved W sykehus, X Psykiatriske sykehus eller hos psykolog klageren ikke har navngitt, har berørt eventuelle bakenforliggende årsaker til legemiddeltyveri, fremgår ikke. Tilsvarende fremgår det heller ikke om hun gjennom samtalene har utviklet andre mestringsstrategier, slik at hun unngår å komme i samme situasjon igjen.

Klageren viser til at hendelsene til grunn for tilbakekall av autorisasjonen var søvnvansker og høyt arbeidspress over tid. Hun tok selv kontakt med behandlingsapparatet. Hun har gjennomgått behandling der temaene blant annet har vært de aktuelle hendelsene på legevakten og hennes forfalskning av resepter. Hun har jobbet med årsaksforholdene og opplyser at hun i epikrise fra C, ved ruspoliklinikken ved W sykehus, ble erklært frisk. Hun har ikke gått i behandling etter 2011.

Hun lider av insomnia og har smerter fra rygg og bekkenområdet. Begge forhold er under utredning i spesialisthelsetjenesten. Etter tilbakekall av hennes autorisasjon har hun ikke fått rekvirert smertestillende. Dette har vært etter eget ønske, og til tross for anbefaling fra flere behandlere, fordi hun ønsker å få tilbake sin

autorisasjon. Det er fem år siden hendelsene fant sted, og klageren har vært gjennom en lang prosess med mye skam og anger. Hun har fått tilbake førerkortet etter godkjenning fra Fylkeslegen og ny oppkjøring, og hun har forsøkt å omskolere seg til makeupartist. Hun går jevnlig til sin fastlege som kjenner hennes historie og som følger henne tett opp. Hun trener mye, både fysikalsk trening, egentrening for rygg og skjelett og bassentrening.

Statens helsepersonellnemnds vurdering:

Nemnda har vurdert om klageren har godtgjort at hun er skikket til å ha ny autorisasjon som hjelpepleier, jf. helsepersonelloven § 62.

Når nemnda skal ta stilling til om klageren igjen er skikket til å gjenoppta yrket som hjelpepleier fremgår det av helsepersonelloven § 62 at det er klageren selv som har bevisbyrden for å godtgjøre at hun er skikket til å utøve yrket, jf. Ot.prp.nr.13 (1998-1999) side 183 og 184.

Forholdene som lå til grunn for tilbakekall av klagerens autorisasjoner var både enkeltvis og samlet sett svært alvorlige. Klageren hadde et misbruksproblem som hadde vedvart over tid, og hun hadde både stjålet legemidler fra arbeidsgiveren og skaffet seg vanedannede legemidler ved å forfalske resepter. Særlig alvorlig er det at klageren var påvirket under yrkesutøvelse og sovnet mens hun var på nattevakt 6. august 2008. Nemnda viser også til opplysninger om at hun den påfølgende dagen kjørte bil i påvirket tilstand. Tilliten til henne som helsepersonell må anses betydelig redusert som følge av forholdene som ligger til grunn for tilbakekallet. Dette vektlegges ved vurderingen av om klageren igjen kan anses skikket til yrkesutøvelse som hjelpepleier.

Erfaringsmessig tar det lang tid å komme ut av et rusmiddelmissbruk. Nemnda legger til grunn at det i klagerens tilfelle, hvor det er tale om omfattende misbruk av vanedannende legemidler, i tillegg til tyveri av legemidler og forfalskning av resepter, er grunn til å kreve dokumentasjon for sammenhengende rusfrihet ut over minimumskravet på to år. Dette fremgår også Statens helsetilsyns rundskriv IK-1/2009.

Det er positivt at klageren har iverksatt tiltak for å få kontroll med sitt misbruk av legemidler og atferd i tilknytning til dette. Hun har opplyst at hun har bearbeidet de bakenforliggende årsakene handlingene og ved dette skaffet seg mestringsstrategier som kan forhindre at lignende handlinger skjer igjen. Opplysningene om gjennomført behandling er imidlertid ikke dokumentert med uttalelser eller annen dokumentasjon fra behandlere. Dette til tross for oppfordring om å fremlegge slik dokumentasjon. Nemnda har derfor ikke tilstrekkelig grunnlag til å vurdere gjennomført behandling. Nemnda har ikke ansett det nødvendig å innhente opplysninger fra oppgitte behandlere selv. Dette fordi nemnda uansett har kommet til at klageren ikke i tilstrekkelig grad har godtgjort at hun ikke lenger misbruker legemidler.

Med bakgrunn i de resultater som er fremlagt fra 49 rusmiddelanalyser gjennomført i perioden fra 28. oktober 2008 til 5. januar 2012, kan det ikke anses dokumentert sammenhengende rusfrihet i denne perioden. Nemnda viser til at det er påvist bruk av vanedannende legemidler ved analyse for seks av prøvene: 5. november 2008, 14. november 2008, 10. mars 2011, 4. april 2011, 31. august 2011 og 20. september 2011. Klageren har opplyst at hun ved tre anledninger har tatt Sobril 15mg som hun har fått av sin mor. Det er lite tillitvekkende at klageren ved dette har fortsatt å bruke vanedannende legemidler som ikke er rekvirert henne av lege. Videre vil nemnda bemerke at klagerens erkjennelse ikke forklarer at det ved analyse 5. og 14. november 2008 og 31. august og 20. september 2011 også ble påvist inntak av zopiklon, som ikke er virkestoff i Sobril. Opplysningene indikerer samlet sett at klageren fortsatt ikke har tilstrekkelig kontroll med sin bruk av vanedannende legemidler. For øvrig påpeker nemnda at det er lengre opphold i prøvetakingen fra 14. november 2008 til 25. mars 2009 og fra 11. mars 2010 til 10. mars 2011, uten at årsaken til dette er nærmere redegjort for av klageren. De lange oppholdene gir samlet sett øvrige analysesvar liten verdi som dokumentasjon i saken.

Videre er det avgjørende for nemnda at det ikke er fremlagt resultat fra rusmiddelanalyse som dokumenterer fravær av bruk av vanedannende legemiddel etter 5. januar 2012. Siste analysesvar ligger således mer enn ett år tilbake i tid, og det anses ikke dokumentert at klageren ikke misbruker vanedannende legemidler i dag.

Klageren har opplyst at saken har vært belastende for henne. Ved nemndas vurdering av om klageren kan gis ny autorisasjon, er det imidlertid hensynet til sikkerhet for pasienter og kvalitet i helsetjenesten samt tillit til helsepersonell og helsetjeneste som må veie tyngst, jf. helsepersonelloven § 1.

Nemnda har kommet til at klageren ikke har godtgjort at hun er skikket til å ha autorisasjon som hjelpepleier, jf. helsepersonelloven § 62.

Klagen har ikke ført frem, og det påklagede vedtaket stadfestes.